

Sygn. akt IV CSK 512/15

POSTANOWIENIE

Dnia 27 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa P. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.
przeciwko "D. [...]" Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 27 stycznia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 27 marca 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanej kwotę 1800,-
(jeden tysiąc osiemset) złotych z tytułu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W wyniku rozpoznania apelacji pozwanego „D. [...]” S.A. w W. od wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 23 września 2014 r. - Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 27 marca 2015 r. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że oddalił powództwo „P.” Spółki z o.o. w G. o zapłatę 97 563,98 złotych z tytułu wynagrodzenia za wykonane na rzecz pozwanego roboty budowlane. Oddalenie powództwa wniesionego przez powoda, będącego podwykonawcą w umowie o roboty budowlane jest wynikiem nie spełnienia przesłanek solidarnej

odpowiedzialności inwestora z wykonawcą za zobowiązania wobec podwykonawcy ze względu na nie spełnienie przesłanek określonych w art. 647¹ k.c.

W skardze kasacyjnej powód zarzucił Sądowi Apelacyjnemu naruszenie w zaskarżonym wyroku przepisów prawa materialnego, tj. art. 6, art. 60, art. 65 § 1, art. 647¹ § 2 i § 5 k.c. przez błędną wykładnię wszystkich tych przepisów. Naruszenie przepisów postępowania dotyczy art. 382 w związku z art. 229, art. 230, art. 231, art. 233 § 1 oraz art. 308 § 1 i 2 i art. 309 k.p.c. Skarżący wnioskował o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie kosztów postępowania.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwany wnioskował o jej nieprzyjmowanie do rozpoznania i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie mogła zostać przyjęta do rozpoznania ze względu na niespełnienie przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwany zgłosił występowanie istotnego zagadnienia prawnego, które sformułowane w sposób dość skomplikowany sprowadza się do ogólnego pytania o to, „czy wobec tak szybkiego rozwoju technik informatycznych, w tym technik porozumiewania się na odległość, można dokonywać wykładni przepisów art. 6 k.c., 60 k.c., art. 65 § 1 k.c. w sposób dyskwalifikujący dokumenty elektroniczne, będące nośnikiem oświadczeń woli i jednocześnie dowodami”.

Jednakże w rozpoznawanej sprawie nie występuje zagadnienie prawne, które wskazuje pozwany. W rzeczywistości bowiem z uzasadnienia skargi na tle zgłoszonego zagadnienia chodzi o ocenę przeprowadzonych dowodów. Do tego sprowadza się dalszy fragment uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, a mianowicie pytanie o to, czy zgoda, o której mowa w art. 647¹ § 2 k.p.c. może zostać wyrażona w formie elektronicznej. To zaś nie ulega wątpliwości, gdyż możliwość taką stwarza co do zasady powołany przez skarżącego art. 60 *in fine* k.c. W przepisie tym jest wprost mowa o możliwości złożenia oświadczenia woli także za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Stwierdzenie natomiast, czy w konkretnych okolicznościach sposób wyrażenia woli drogą elektroniczną był

wystarczający do wyrażenia zgody (oraz pozwala na wykazanie tego faktu przed sądem) pozostaje problemem oceny okoliczności poszczególnych spraw. Wyklucza to uznanie wskazanego problemu za istotne zagadnienie prawne, w ujęciu bowiem skarżącego problem ten powiązany jest zbyt silnie z konkretnym stanem faktycznym. Ustalenia faktyczne zostały natomiast dokonane przez Sądy w toku instancji i nie mogą stanowić podstawy skargi kasacyjnej, a ustalenia te są wiążące w postępowaniu kasacyjnym (art. 398³ § 3 oraz art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

W doktrynie i orzecznictwie od dawna jest znane i utrwalone stanowisko co do tego, jak ma wyglądać uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.). W szczególności konieczne jest przeprowadzenie profesjonalnego wywodu prawniczego, w którym poza sformułowaniem samego zagadnienia i wykazania znaczenia, jakie będzie mieć jego rozważenie dla samej rozpoznawanej sprawy oraz zwłaszcza dla rozwoju prawa, dowodzącego spełnienia publicznoprawnej funkcji postępowania wywołanego skargą kasacyjną, powinno zawierać uzasadnienie tego zagadnienia przez analizę dotychczasowego orzecznictwa i poglądów doktryny. Wynikiem takiej analizy powinno być wykazanie nowości podnoszonego zagadnienia i brak wystarczającego jego dotychczasowego wyjaśniania, co poza teoretycznym aspektem ma znaczenie praktyczne (por. przykładowo wśród licznych orzecznictwa na ten temat postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 18 lipca 2013 r., III CSK 143/13 i z dnia 11 lutego 2015 r., V CSK 413/14, nie publ.). W uzasadnieniu wniosku w rozpoznawanej sprawie żadne z wymienionych elementów się nie pojawiło.

Mając to wszystko na uwadze należało na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. należało orzec jak w postanowieniu, rozstrzygając o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.